

ת"פ 28030/12/15 - מדינת ישראל נגד כפיר אפי חדד, יוסי ג'ני

בית משפט השלום בראשון לציון

02 ינואר 2017

ת"פ 28030-12-15

מ"ת 28048-12-15

בפני כב' סגן נשיאה, שמעון שטיין
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים 1. כפיר אפי חדד
2. יוסי ג'ני.

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד איתן שמואל

ב"כ הנאשם 1 עו"ד גולדנר

ב"כ הנאשם 2 עו"ד עופר קופרמן

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

רקע

הנאשמים הודיעו בעבודות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, והורשו, על סמך הודהתם, בעבירה של הסגת גבול בצוותא חדא לפי סעיף 447(א) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין") ובבעירה של פציעה על ידי שניים או יותר לפי סעיף 334 וסעיף 335(א)(2) לחוק העונשין.

ואלה עבודות כתב האישום המתוקן:

הנאשמים 1 ו-2 הינם חברים. כחודשיים עובר למועד המתויר בכתב האישום היו הנאשם 1 וד.ק (להלן - "דינה") בני זוג פרודים. במועד הרלוונטי לכתב האישום הייתה דינה בת זוגו של ר.ס (להלן - "המתלון"). ביום 15.6.2015, או בסמוך לכך,

עמוד 1

הגיעו הנאים לבתו של המתלון שבשומר השבעה (להלן - "הבית"), כאשר באותה העת ישנו דנה ומתלון בחדר השינה בקומה השנייה (להלן - "חדר"). באותו הנסיבות, פתחו הנאים את החלון ונכנסו דרכו לתוכה. הנאים נכנסו לחדר, בעוד המתלון ודנה ישבו במשטח, ומשכו את המתלון מהמיטה והחלו להכות אותו במכות אגרוף ובעיטות בראשו. כתוצאה ממעשייהם של הנאים, נחבט המתלון בעין שמאל וכן נגרם לו חתק במצחו שהינו פצעה. בשל החתק במצחו נזקק המתלון לטיפול בבית חולים שם נסגר החתק באמצעות סיכת. בעשייתם המתוארים, הסיגו הנאים בצוותא חדא גבול למקום המשמש למגורים אדם בכונה לבצע פשע, פגעו בנכס בזאת בצוותא חדא, פצעו את המתלון וגרמו לו לחבלה של ממש, כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה.

הצדדים הסכימו כי בטרם הרשות יופנו הנאים לחקירה מתוקף שירות המבחן. המשימה ה醉ה כי עמדתה היא לעונש מאסר.

taskiri_shirot_mabhan

מהתוקף בעניינו של הנאשם 1 עולה כי הנאשם בן 24, רוק, בעל 12 שנים לימוד ותעודת בגרות מלאה, אשר טרם מעצרו התגורר בבית הוריו ועובד בחודשיים כברמן במסעדת. הנאשם 1 התגייס לצבאי ושירות כשתנויים כמדריך חדר כשר לאחריה שוחרר מטעמי בריאות. לאחר שנות בוגרותו שיחק הנאשם 1 בקבוצת כדורסל "מכבי ראש" ובנבחרת ישראל לנער. עם שחרורו מצה"ל עבד הנאשם 1 בעבודות מזדמנות ובהמשך טס לח"ל למשך שלושה חודשים. הנאשם 1 הכיר את דנה במסגרת לימודיו לפני כהונתו שניים והשניים קיימו מערכת יחסים זוגית עד מספר חודשים טרם ביצוע העבירות. הנאשם 1 תיאר כי הקשר התאפיין גם בקרבה בין המשפחה, כי פרידתם הייתה ביוזמתה של דנה וכי חוווה קשיים סביר רצונה לסיים את הקשר הזוגי. בהתייחסו לעבירות תיאר הנאשם 1 תקופה שבה לאור רצונה של בת זוגו חשו יפה נחלה מארחת יחסים עם המתלון אותו הכיר מעובdotה של המתלוונת, פנה אל חברו הנאשם 2 וייחד נסעו אל ביתו של המתלון. כאשר גילתה את חברתו לשעבר בביתו של המתלון התקשה לווסת את דחפיו ומתח על רגשות פעל באימפלסיביות ובאלימות מתוך כוונת אישום המתוון. הנאשם 1 הביע חרטה על מעשיו וצער על הפגיעה במתלוונים, וכן נכונות לפנות לטיפול רפואי מוקדם בקשרי. בשיחה שכירם שירות המבחן עם דנה מסרה היה כי מאז מעצרו לא יצר עמה הנאשם 1 קשר וכך גם בני משפחתו. דנה תיארה את האירוע כחריג בחיהם והתרשם מכך כי במהלך הזמן עדין חווה חשש ומבוכה ממפגש חוזר עם הנאשם 1. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 הינה הייתה כי במהלך המתפקיד בצדקה תקינה במסגרות השונות, עצמאי ובעל יכולת הסתגלות. שירות המבחן כי העבירות בחור צער המתוון בצדקה מבת זוגו, תחשות הכאב והפגיעה שחווה בדמיוני הגברי, קושי בויסות דחפיו והתנהגו בווצעו על רקע הפרידה מבת זוגו, תחשות הכאב והפגיעה שחווה בדמיוני הגברי, קושי בויסות דחפיו והתנהגו האימפלסיבית. שירות המבחן ציין כי להתרשם בעת מצבי משבר הנאשם 1 מגלה קושי לבטא את רגשותיו וקשייו באופן מילולי, צובר לחצים וכעסים העולמים להחצין לאיבוד שליטה בкусוי ולהתנהגות אלימה ואימפלסיבית כפי שהtabata בפועל העבירות הנדומות. כמו כן ציין כי מערכת היחסים בין הנאשם 1 לבין דנה התאפיינה בחוסר שלות, העדר נפרדות וקושי לנוהל קונפליקט באופן מוקדם. שירות המבחן העיריך כי הסיכון להישנות עבירות אלימות בעתיד הינו נמוך וכי חומרת הפגיעה צפואה להיות נמוכה. לצד זאת צוין כי לנagit 1 יכולת טובה לתפקיד יציב במסגרות שונות בחיהו בהן זוכה להערכה, כי הוא בעל מערכות תמייה משמעותיות בסביבתו המסויימת לו בתחום השיקום וכי הiliar הפלילי מהו זה גורם מרתק עבורי כפי שהtabata בשיתוף הפעולה עם שירות המבחן. שירות המבחן ממליץ להשית על הנאשם ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף של 250 שעות נוספת ליפוי משמעותי למתלוונים ולהעמידו בצו מבנן למשך

שנה במסגרתו יחולב בטיפול מותאם. שירות המבחן סבור כי קיימת חשיבות בחיזוק תפקודו הנוכחי המתואר, וכי נכון גילו, הuder עבר פלילי, הסכמתו להשתלב בטיפול ועל מנת להימנע מפגיעה באפשרויות תעסוקה בעתידו ממליץ אף לשיקול בחוב הימנעות מהרשעה וזאת כמסר מדרבן ומחזק עבورو להמשך שיקומו.

מהתסKir בעינו של נאשם 2 עולה כי הלה בן 24, נשוי ובן בן שנה, מתגורר עם משפחתו, סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מלאה. הנאשם 2 מסר כי גיס לשירות צבאי ביחידת לחימת אולם עקב בעיה רפואי נפלט מהיחידה לאחר תקופה קצרה. לאחר שחרורו עבד הנאשם 2 בתחומים שונים וכי כיום עובד יחד עם מפקחו במערך הבית בתחום שיווק טלפונים ניידים. בהתייחסו לעבריות מסר הנאשם 2 כי הנאשם 1 היה חברו הקרוב ולדבריו ביום האירוע ביקשו הנאשם 1 להתלוות אליו בבית חברתו אחר וחישד כי היא מקיימת קשר זוגי אחר. הנאשם 2 מסר כי בחר להצטרף לחברו מתוך מחויבות שחח כלפיו וכן בשל נטייתו לחפש אחר ריגושים ולהתנהלות אימפרסייבית. הנאשם 2 הביע חרטה וצער בגין מעשיו, נטל אחראיות וביטה הבנה לבעיתיות ולחומרת המעשים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 מתאפיין בדפוסי חשיבה נוקשים, צרכי שליטה גבוזים, דימוי עצמי נמוך, ביקורת עצמית נוקשה ושלילית לצד פגיעות רגשית גבוהה, וכי במצב משבר מגלה קושי להסתגל לשינויים ולמצבים בלתי צפויים ונוטה לתגובה אימפרסייבית. שירות המבחן מעריך כי בסיס ביצוע העבירה עדمد הקשר הרגשי עם חברו ותחושת המחויבות כלפיו, הזרחות עם רגשותיו, נטייתו האימפרסייבית, קשייו בשליטה בדחפים ונטייתו לחפש אחר ריגושים כמו גם לרציה של סביבתו וחבריו. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינו נמוך וכי תוכנותיה צפויות להיות ברמת פגעה נמוכה. שירות המבחן ציין כי הנאשם 2 שיתף פעולה והתרשםות היא כי הוא מסוגל להיעזר בהליך טיפול וכי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתקע משמעותי ומשמעותי בהפחחת הסיכון. שירות המבחן ממליץ להשיט על הנאשם 2 ענישה בדמות צו של"צ בהיקף של 250 שעות ולהעמידו בצד מבחן לפחות שנה. שירות המבחן סבור כי טיפול יכול לסייע בהפחחת הסיכון וקיימת חשיבות לאפיק השיקומי ועל כן לא בא בהמלצה למסר בעבודות שירות. שירות המבחן ציין כי הנאשם 2 מסר כי בכוונתו להמשיך בלימודים אקדמיים וכי הוא חושש שרישום פלילי יהווה מחסום בהתקדמותו ובאפשרויותיו התעסוקתיות. שירות המבחן ממליץ אף על סיום ההליך באירועה בתחשב אף בכך שהנאשם 2 נעדר עבר פלילי ומציין בהליך ממשמעותי של טיפול על מנת להפחית הסיכון להישנות עבירות.

ראיות לעונש

בא כוח המאשימה הגיע צילומים ומסמכים רפואיים. בא כוח הנאשם 1 ביקש להuid את אמו. מטעם הנאשם 2 לא הובאו ראיות לעונש.

טיעוני באירועים נוספים

בא כוח המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאים נע בין 6 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשים מסר בפועל, וביקש להשיט על כל אחד מהנאים מסר בפועל ממש, מסר על תנאי משמעותי ופיקוי למתלוננים. בא כוח המאשימה פירט בטיעוני את הערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מעשי הנאים וטען לחומרת המעשים, בין היתר, משומם התקנון שקדם להם, משומם שבוצעו ללא כל התרומות, התבטאו במעשי אלימות קשים, ומשומם הנזק שהוסב למתלון. בא כוח המאשימה ביקש לדוחות המלצה שירות המבחן לבטל את הרשות הנאים וטען

כי חומרת המעשים כמו גם אי הוכחת פגעה קונקרטית אינם מצדיקים חריגה מכל הרשעה. בא כוח המאשימה צין כי מתייך החוקה עולה שהעבירות בוצעו סמוך לשעה 12:00 בצהרי היום, וכי עובדה זו לא צינה בכתב האישום.

באת כוח הנאשם 1 ביקשה לאמץ את המלצת השירות המבחן ולהימנע מהרשעתו. לטענתה יש להתחשב בכךיו של הנאשם 1 שלו זו ההסתבות היחידה והראשונה עם החוק העומד לדין בגין אירוע שארע לפני כשנה בגינו היה נתון בתנאי מעצר ממשי במשרח חדש ימים ובמהמשך שוחרר למעצר בבית בתנאים מגבלים. באת כוח הנאשם 1 טענה כי הנאשם 1 מצוי בטיפול אליו נשלח על ידי שירות המבחן בו השתלב באופן יוצא מן הכלל וכי סיכוי שיקומו טובים כפי שסביר אף שירות המבחן. כמו כן טענה כי הנאשם הגיע לבית המתлонן בשעות הצהרים לאחר שהאחרון לא השיב לשיחות טלפוןית ועל מנת לשוחח עמו ולעמתו אותו עם קר שמקיים קשר עם חברותו שעלה היה נתון בקשר זוגי במשרח תשע שנים, וכשהגיע וראה שזו ישנה במיטתו של המתلونן יצאו הדברים מפרופורציה. באת כוח הנאשם 1 טענה כי משפחתו של הנאשם מלאה אותו מאז האירוע וחווה לפיכך שנה קשה. באת כוח הנאשם 1 טענה כי הנאשם 1 נרשם ללימודיו היי טק והציגה תעודה מיום 22.11.16 המאשרת כי הנאשם 1 נרשם ללימודי תכנות מחשבים הצפויים להחל ביום 20.12.16, תעודה מיום 27.10.13 לפיה הנאשם 1 הוסמך על ידי מכון וינגייט כמדריך חדר כושר גופני ובריאות ואימון קטינים בחדרי כושר וכן מכתב מיום 9.6.16 מטעם המשנה לראש עיריית ראשון לציון ממנו עולה כי הנאשם נוטל חלק בפרויקטים לקידום בני נוער בעיר ומכתב מיום 14.6.16 מטעם הנהלת מחלקת נוער במועוזון הדרור של מכבי ראשון לציון.

בא כוח הנאשם 2 בקש, אף הוא, לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהימנע מהרשעתו. לטענתו מתחם העונש לשיטת המאשימה אינו הולם את נסיבות ביצוע העבירות הנדונות וכי ההחלטה עליה היא נשענת מתייחסת לאירועי אלימות בהם נעשה שימוש בחפצ' חד, בשונה מההמקרה דן. לטענת בא כוח הנאשם 2 מדובר בנאשם שהוא אדם נורטטיבי שזו לו ההסתבות היחידה והראשונה עם החוק, אשר נטל אחריות והביע צער וחרטה.

דברי הנאשם

ה הנאשם 1 מסר כי הוא לוקח אחריות על מעשיו, כי לא תכנן, לא שיער ולא דמיין למה הוא נכנס וכי המתلون היה אף הוא חברו. כמו כן מסר כי הוא מוכן לקבל כל עזרה אפשרית ואפילו רוצה בכך, וمبקש審判 שפט יאמין במתן הזדמנויות שנייה.

ה הנאשם 2 מסר כי הוא מצטער על מעשיו וכי עבר שנה בהתחילה חיים חדשים. כמו כן מסר כי הוא אב לתינוק בן שנה, וכי המעשים אינם מאפיינים אותו והוא מעוניין להניחם מאחוריו.

דין והכרעה

הנאשמים שלפני, בני 24, עומדים היום לפני גזירת דין לאחר שהורשוו, על סמך הודהתם, בעבירה של הסגת גבול בצוותא ובUBEIRA של פציעה על ידי שניים; עבירות אותן ביצעו בסוף שנת 2015, דהיינו לפני כנעה. שירות המבחן ממליץ לבטל הרשותם זו על מנת להימנע מפגיעה באפשריות תעסוקתם בעתיד והן משומש שיקולי שיקום, וסניגורי הנאשמים ביקשו כי המלצה זו תואמצ טרם גזירת עונשם.

השאלת הראשונה שיש להידרש לה היא, אפוא, שאלת ביטול הרשות הנאשמים. הדיון בעניין זה ידוע ולפי הכלל לגבי הנאשמים הוא כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשייע את הנאשם בדין. הימנענות מהרשות או ביטולה מהוות חריג שבית-המשפט יעשה בו שימוש רק במקרים מיוחדות ויוצאות דופן, בהן לא מתקיימים יחס סביר בין הנזק הצפוי לנԱשם מן הרשותה, לבין חומרתה של העבירה ונسبות ביצועה. על הנאשם הטוען כי יש להימנע מהרשותו הנטול לשכנע כי במקרה המקרה יש לחרוג מן הכלל ולהעדיף את שיקומו בדרך של ביטול הרשותו, על-פני העדפת שיקולי הענישה הידועים.

הכללים המתווים את שיקול הדעת השיפוטי בעת בוחנת אפשרות ביטול הרשות נקבעו בין היתר, בהלכה הידועה והמכונה "הלכת תמר כתב". בהתאם להלכה פסוקה זו, על-מנת להימנע מהרשות או להוראות על ביטולה, בעניינו של הנאשם, על בית-המשפט לבחון הנסיבות של שני תנאים מרכזיים: ראשית, האם סוג העבירה ונسبות ביצועהמאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על הרשותה מביל לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. ושנית, האם הרשותה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997)).

עיוון בעבודות כתוב האישום המתוקן מגלה נسبות חמורות ביותר של ביצוע עבירות אלימות שתוצאתה פציעה וUBEIRA של הסגת גבול. הנאשםם חבירו ייחידי, ובמועד האירוע, בשעת צהרים, נסעו לבתו של המתלוון ונכנסו לתוךו דרך החלון ללא רשות. ממש המשיכו הנאשםם לחדרו של המתלוון והתכוו בעת שהמתלוון ובת זוגו לשעבר של הנאשם 1 שנים במייתם. הנאשםם משכו את המתלוון ממייטהו והחלו להכות אותו במקומות אגרוף וגביעיות בראשו עד אשר גרמו לחבלות בעינו השמאלית ולחתק במצחו.

הנאשמים טועו כי למשיהם לא קדם תכנון מוקדם ואין בעבודות כתוב האישום המתוקן להבהיר עניין זה. אלא שכידוע המסגרת העובדתית הרלבנטית לגזר הדין, היא בעבודות כתוב האישום. על פי בעבודות כתוב האישום בהן הודיעו הנאשםם, יש במשי הנאשםם למד על תכנון מוקדם, שהרי מה להם, כי בדרך אקראי, בהתהלך לתוכם בחוץות עיר, לחדר ולהתגנב לבתו של המתלוון דרך החלון הבית, תחת אשר יבקשו הרשות להיכנס לדירה דרך הדלת כמנהג כלם? ועוד יש בלי ספק, במשי הנאשםם, تعזה והתנהגות אלימה בלתי נשלטת שלא קדמה לה התגרות ומילא לא נבעה צורך בהגנה עצמית.

מעשי הנאשםם: החדרה דרך החלון, הפתעת המתלוון בתקיפותם בעודו ישן ביחיד עם דינה, התקיפה החמורה בצוותא חדא, בגדיר "שנתיים נגד אחד", כל אלה מעוררים חלה וαιמה בלב כל אדם, ומעידים על מעשי ברוינות אלימים. מרובה מזו של המתלוון, מעשי האלימות החמורים של הנאשםם לא גרמו לו נזק בלתי הפיך בעינו ובראשו, וכי הפטיעים שגרמו לו היו בני טיפול וריפוי.

מתיאור העובדות שבכתב האישום אף עולה כי חלקם של שני הנאשמים באירוע היה שווה לפי שפלו בצוותא, בתכנון ובשיתוף מוחלט. הנאשמים פגעו במעשייהם בערכיהם מוגנים של קניין, פרטויות וביתחון אישי בעת שפרצו לטור ביתו של המתalon וכן בערכיהם מוגנים של שמירה על שלימות גוף ובריאותו של המתalon ועל שלותם של המתalon ובת הזוג. אני סבור כי מידת הפגיעה בערכיהם אלה הינה ביןונית-גבואה, בין היתר, משום שלא יקשה לדמות את הפחד והאיימה שאחזה במתalon ובבת הזוג בעת שהתעוררו משתנות וממצו עצם קורבנות של אירוע אלים מתמשך.

לצד זאת, מצויות לפני נסיבות לקלוא ובעיקר האמור והמורל בתקיורי שירות המבחן. יש אכן לבחון את סיכוי שיקומם של הנאשמים, בהתחשב בגילם, בהיותם חסרי עבר פלילי, בשלב בו מצויים הם בחיהם ובעתידם התעסוקתי, תוך שהדרישה היא להוכחת פגיעה קונקרטית.

באשר לנאים 1 הוצגו לפני תעודות המעידות כי הלה הוכיח כمدיר בחדר כשר לרבות של קטינים, כי צפוי ללמידה קורס בתחום תכונות מחשבים ולהשתלב בעתיד בתעסוקה בתחום הה"ט וכי צפוי אף להשתלב בהליך טיפול מותאם במסגרת שירות המבחן. באשר לנאים 2 נמסר כי הוא נשוי ואב לתינוק בן שנה, כי עובד בתחום שיווק של טלפונים ניידים, וכי מצוי בהליך טיפול ממשועטי אליו נרתם במסגרת שירות המבחן. כמו כן נמסר כי בכונתו ללמידה לימודיים אקדמיים.

אני סבור כי הנאשמים מצויים אמנים בתחום חייהם הבוגרים אולם לא הונחה לפני תשתיית המבוססת פגיעה ממשית בסיכוי שיקומם ובעתידם התעסוקתי, שהיא כאמור תנאי מצטבר ומהותי לחריגה מכל הרשעה. לפיכך, באיזון הנדרש בין חומרת המעשים והנזק שהובס בגין למתalon לבין מידת הפגיעה הצפואה בנאשמים כתוצאה מההרשעה, לא ניתן לוותר על הרשותם. אני מותיר, אפוא, הרשות הנאים על כנה. אציג כי איןני מתעלם כלל משיקולי השיקום העומדים לטובת הנאים, אלא שאני סבור כי אין בהם לבסס הצדקה לחריגה מכל מהרשעה ומשקל ראיי ינתן לשיקולים אלה בקביעת העונש.

כאן המקום להציג, המחלוקת בין הצדדים היא בין מסר בפועל שלא ירצה בעבודות שירות, כפי עתירת התביעה, לבין אי הרשות. אלא שההתלבטות בתיק זה, אינה כלל בכלל בשאלת האם להרשיoun הנאים או שמא המקורה שלפני ראוי לסייעם ההליכים באירוע. אני סבור שלמעשה חומרת המעשים כמפורט בכתב האישום וכמודגש לעיל, אין מקום כלל לשקל או הרשות הנאים. אי הרשות הנאים שנהגו באופן כה ברינוי ואלים, הוא בבחינת מסר שלילי לציבור ולחברה, במיוחד לנוכח האלימות הפורשת בנסיבותינו, למehrבה הצער. השאלה היא האם אכן, יש מקום להשיט על הנאים עונש של מסר בפועל "משמעותי" דהיינו זהה שירוצה מאחוריו סורג ובריח או שמא מסר בפועל שירוצה בעבודות שירות. התלבטתי רבות בשאלת זו.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין ובהתחשב בפרמטרים לקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי הנאים, אני סבור כי זה עומד בין מספר חדשני מסר לרצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשים מסר בפועל.

יש לציין כי אמנים העונשה היא אינדיבידואלית וכי אמנים יש לבחון כל מקורה לגופו, אולם חברה השואפת להרתווע את

פרטיה מפני ביצוע עבירות אלימות בתחום חיבת לנוקוט בענישה ממשית ובלתי מתאפשרת ותפקודו של בית המשפט הוא להביא זאת לידי ביטוי בפסיקותיו. המקירה הנדון מתאר מצב דברים בו הנאשם 1 היה נתון במסבר רגשי ובاستعراض רגשות על רקע פרידתו ממי שהיתה בת זוגו למשך תקופה ארוכה ואשר בחירה לקיים קשר זוגי עם מי שהיה חברו, וה הנאשם 2 אשר חזדהה עם רגשות חברו, הנאשם 1, מצא לטיע לו, אולם אין בהחלטה להצדיק ولو בשמצ' את מעשיהם האלימים. הבהיר הוא הנכוון, הנسبות והמניע למעשי האלימות של השנים, דהיינו אי הפנימת רצונה של דינה להיפרד מה הנאשם 1, כאילו הייתה היא חפצ' מחפציו של הנאשם, ובנווגו מנהג בעליים בדינה, היא נסיבה חמורה ביותר. חיבטים אלו להדגיש, זכותם של כל איש ואיש להיפרד מבן זוג ואין לנוקוט נגד מקורביהם אלימות בשל כך.

במסגרת התלבבות זו שקלתי, בין היתר, שיקולים אלה: גלים של הנאים, האחוריות שנטלו והחרטה שהביעו על מעשיהם, העובדה כי לא נגרם למתלו נזק בלתי הפיך /או נזק אשר דרש טיפול רפואי/, הנسبות שהביאו כל אחד מהנאים לביצוע המעשים כפי שתוארו בתסקיריו שירות המבחן, הירთמותם להיליך טיפול וסיכון שיקומם, העדר עבר פלילי, מידת הפגיעה של העונש בהם ובבני משפחתם, הסיכון להישנות עבירות אלימות מצדם.

סופה של ההタルבות היא שగברים השיקולים להקללה בדיון, שיש בהם כדי להביא לגזר דין של מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות. אין מתעלם מכך, שעונש זה מכך הוא במידה רבה עם הנאים, אך הוא לוקח בחשבון השיקולים לפחות כפי שפורטו לעיל.

ואלה הם העונשים אשר אני משית על הנאים:

6 חודשים מאסר בפועל.

עונש המאסר ירצה בעבודות שירות כפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות שעוטק ממנו מצוי בידי הנאים, הם יודעים פרטיה לרבות ובמיוחד מועד תחילת העבודות.

5 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעברו הנאים עבירה של אלימות ועבירה של הסגת גבול.

אני מחיב כל אחד מהנאים בצו מבחן במשך שנה.

כל אחד מהנאים ישלם קנס בסך 3,000 ש"ח או חודש מאסר תמורה.

אני מחיב כל אחד מהנאים בפיצוי למתלון עד תביעה 5 רון סודה ת.ז 1443611 בנס של 10,000 ₪.

אני מחייב כל אחד מהנאשמים בפיצוי למתלוונת עדת תביעה 6 דנה קליביצקי ת.ז 211246513 בסך של 000 ₪ 5,000.

הקנסות וסכום הפיצויים הללו ישולמו עד ליום 1.2.17.

מציגים: יעשה בהם כפי הוראות הדיון.

עוותק מגזר הדיון יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

יצין ויודגש כי גזר הדיון ניתן על ידי ס. הנשיאה כב' השופט הימן ואולם נוכח מינויו לבית המשפט המחוזי הוא הוקרא על ידי.

ניתן והודיע היום ד' בטבת תשע"ז, 02/01/2017 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

הוקולד עלידי עינתי